



در برابر خیانت جدید اشغالگران و نوکرانشان

متحد شویم!

بیش از یک دهه از اشغال کشور ما توسط دولت متجاوز و ضد بشری امریکا زیر شعار عوامفریبانه مبارزه علیه تروریسم، دموکراسی، حقوق بشر و ... گذشت. امریکا، وطنفروشان و دزدان جهادی را که تا دیروز از وحشت برادران دینی طالب شان چون موش در غار هایشان خزیده بودند، جان دوباره داد که امروز وزیر، والی، قوماندان امنیه، وکیل، سفیر و همه کاره رژیم مافیایی هستند. همچنان طالب را که در یک روز خلق نموده بود در هفت روز از دید "مطبوعات آزاد جهان" و جغرافیای افغانستان ناپدید ساخت، در مقابل درین مدت دهها هزار هموطن بیگناه ما را زیر بمب های طیارات و عملیات های شبانه به شنیع ترین شکل پاره پاره کرد. بعد با راه اندازی جنگ های مجازی با طالب و گلبدین این تخم های حلال سی.آی.ای و حرام ترین تخم های تاریخ افغانستان بر حضور نظامی در کشور ادامه داد و برای فریب ملل جهان و توده های نگونبخت ما تبلیغات و توجیهات سراپا دروغین و درعین حال "آکادمیک" را توسط مطبوعات و روشنفکران جیره خوارش راه انداخت.

دولت امریکا درین سناریو اگر از جانبی خود را گویا درگیر "جنگ با بنیادگرایی و تروریسم" میدانند از جانب دیگر در کنار بنیاد گرایان ائتلاف شمال، به جابجایی فاروق وردک ها، کریم خرم ها، هادی ارغندیوال ها، عمر داوودی ها، جمعه خان همدردها، حاجی فرید ها، جبار ثابت ها و سایر جلاخانان حزب اسلامی در چوکات رژیم پوشالی میپردازد. حال به این هم اکتفا نکرده در نظر دارد با میانجیگری شیخ های مزدور عرب، گلبدین و ملا عمر را که یگانه حلقه دور مانده از زنجیره شیطانی در حکومت بنیاد گرایی هستند، جا بجا سازد. امریکا با این عملش برای صدمین بار ثابت میسازد که از مزدبگیران بنیاد گرایی دست بردار نیست و آنان را هنوز هم وسیله مناسبی برای اسارت مردم افغانستان و سایر اهداف آزمندانه اش در منطقه قابل استفاده میدانند.

امریکا چون بیشتر ازین توان پرداخت مصارف جنگ به دو طرف منازعه در کشور ما ندارد و بحران مالی جاری سرانجام شاهرگ اردوی چند صد هزار نفری اش را فشرده بنا میخواهد افغانستان را با مصارف کمتری در جنگش داشته و بازگشت "قانونی" وحوش طالبی و گلبدینی در قدرت را مهیا سازد، چیزی که برای مردم ما ارمان دیگری جز اختناق، سرکوب، چپاول و مصایب هولناک تری به دنبال نخواهد داشت.

ایجاد پایگاه نظامی و سپردن اراضی کشور به متجاوزین عزت و عصمت هم میهنان ما بصورت رسمی و قانونی، مهمترین دغدغه استراتژیک امریکا بود، هدفی که استعمار انگلیس و روس سالها نتوانستند به آن دست یابند. امریکا با توسل به چوچه های حلالی اش در دولت مزدور و لویه جرگه دستوری بسادگی به تحقق آن نزدیک شد.

مردم ما میپرسند، تا دیروز که گلبدین و ملا عمر در لیست سیاه امریکا و متحدین قرار داشتند؛ بر کله بی قیمت هر یک شان میلیون ها دالر جایزه گذاشتند؛ خون های فراوانی زیر نام مبارزه با آنان بر زمین ریختند؛ چه شد که یکباره این تروریست هاشامل لیست سفید گردیدند و با اعزاز و احترام به کاخ ریاست جمهوری راه داده شدند تا این دو جانی و دو باند آدم کش دیگر هم بر سرنوشت ملت ما حاکم باشند؟ مسئولیت این همه خون بیگانهانی که طی ده سال تجاوز، انتحار، ترور و کشتار ریخته شد و منجر به تباهی هستی مردم ستمدیده ما گردید بدوش کیست جز امریکا، متحدین ناتو و نوکران رنگارنگش در دستگاه حاکم.

کرزی با وجود نمایش اختلافات ساختگی و مسخره اش با امریکا، به ایجاد دفتر سیاسی طالبان در قطر موافقت نمود و با سران شان بصورت رسمی و علنی وارد معامله شد؛ با گلبدین هم آغوش گردید، طرح او را در دولت آینده "رسانه ای" کرد و به رسم احترام لنگوته سیاه با مارک امریکایی را به وی اهدا نمود. از جانب دیگر جو بایدن معاون رئیس جمهور امریکا بعد از دهسال موش و پشک بازی با تروریست های بنیادگرا گفت "طالبان دشمن امریکا نیستند"، واقعیتی که حزب ما از ابتدا اعلام داشته بود که یک گروه مزدور و دست پرورده بیگانگان و دستگاه های جهنمی "سیا" و "آی اس آی" چطور ممکن است دشمن امریکا باشند؟ آنان تنها دشمنان قسم خورده مردم افغانستان اند و بس.

ازین همه معامله و ساخت و پاخت ها معلوم است که امریکا هنوز هم پدر و مادر تنی تمامی تروریست ها از جنس جهادی و طالبی است و سیاست اتکا به آدمکشان بنیادگرا کماکان در راس برنامه های منطوقی اش قرار دارد چون آنان را نیروهای خودفروخته و خاین به وطنی میدانند که میشود همه را به آسانی در بدل پول و مقام خرید و منحیث چوبدست هایش در افغانستان مورد استفاده قرار داد. بر اساس این سیاست، دور نخواهد بود روزی که امریکا همانگونه که سرکردگان مزدور و ستمکار طالبی چون ملا متوکل، ارسلا رحمانی، ملا ضعیف و دیگران راصاحب آرگاه و بارگاه ساخت، سایر رهبران این گروه خاین و خونخوار مانند خیرالله خیرخواه، ملاعبیدالله آخوند، ملا ترابی، نورالله نوری، عبدالحق واثق، محمدفضل و دیگران را از بند رها نموده بعد از زدن مارک "دموکرات" بر پیشانی شان در دستگاه پوشالی کابل نصب کند.

اما امریکا بازی اش را در افغانستان از مجرا های مختلفی پیش میرد. همزمان با پیشبرد مغالزه با تروریست های طالبی، مشتکی از مزدوران جنایتکارش را با دلالی آلمان کله به کله ساخت تا این منفورترین عناصر با حضور نمایندگان کانگرس امریکا باهم روی طرح تجزیه افغانستان زیر نام فدرالیسم گفتگو نمایند. امریکا مثل

هر قدرت استعمارگر دیگر سیاست تفرقه بیانداز و حکومت کن را پیش میبرد. از دهسال بدینسو امریکا و متحدانش ملیت های وطن ما را به جان هم انداختند و میکوشند افغانستان را عمیقتر در اغتشاش و بی اتفاقی فرو برند و برای پیشبرد این اهداف شوم شان چاکرانی خائنتر و ضد ملی تر از ائتلاف شمال ندارند. خاینان مذکور طوری تبلیغات راه انداخته اند که گویا رمز بهروزی افغانستان و حل مسئله وطن نگونبخت ما در برپایی سیستم فدرالی نهفته است! درحالیکه برای کم آگاه ترین افراد هم روشن است وقتی کشوری استقلال و آزادی نداشته و اسیر جنگال مشتی جنایت پیشه باشد، نوع سیستم دولتی کمترین ارزشی ندارد و چانه زدن روی شکل نظام تنها از عناصر میهنفروش و ضد مردمی ساخته است. شکل نظام حاکم چه فدرالی باشد چه غیر از آن، نمیتواند ماهیت آنرا تعیین کند. وقتی عناصر ضد مردمی، چپاولگر، دزد و بیگانه پرست در راس قدرت باشند که لگام هر کدام شان بدست کشورهای مختلف است، پیش کردن طرح خاینانه فدرالیزم فقط به معنی پارچه پارچه کردن افغانستان و سپردنش به عناصر ضد ملی است که هر کدام به آسانی بتوانند با اربابان خارجی شان جور آمده بخش های مربوط شانرا در برابر پول و مقام به لیلام بگذارند و افغانستان را از نقشه جهان بردارند.

ستمکاران جهادی با دلالان روشنفکر نمای شان بیش از همه به خاطری برای فدرالیزم گلو میدرند که با عملی شدنش قومپرستان آدم کش ائتلاف شمال در شمال کشور فرمان برانند و جنوب هم از گند شونیزم گلبدین و طالب و شرکا به وحشتکده ای بی مثال مبدل شود، چیزی که امریکا و قدرت های منطقه بیشترین سود را از آن به نفع بلعیدن ابدی وطن ما خواهند برد.

امریکا با سران طالبی و گلبدینی باده سر میدهند، اما عساکر بیمار و درنده اش مردم عزادار ما را زیر نام تروریست میکشند و بر اجساد شان میشاشند. اگر ما مثل مردم آزادی دوست ویتنام و عراق علیه اشغالگران و مزدوران وطنی شان دست به مبارزه و قیام نزنیم، حتما روزی خواهد رسید که بر دهن زنده و مرده و زن و اولاد و خود ما نیز خواهند شاشید. هر چند مزدبگیران وقیح امریکا شاشیدن عساکر بادار بر اجساد و هزاران تعدی و توهین دیگر بر هموطنان ما را با بیغیرتی و سکوت برگزار کنند، اما از دنیا اگر یک روز هم بماند مردم افغانستان این بیشرافتی اشغالگران و کرختی میهنفروشان را با مبارزه و راندن امریکا و ناتو از کشور شان پاسخ خواهند گفت.

حزب همبستگی افغانستان همانگونه که لویه جرگه عنعنوی را جرگه فروش مادر وطن؛ ۱۵ میزان را روز تجاوز امریکا و ناتو بر سرزمین ما؛ قانون عفو و بخشش در پارلمان را قانون خود بخشی قاتلان و جنایتکاران و ۷ و ۸ ثور را روزهای سیاه تاریخ کشور ما نام گذاری کرده است، ایجاد دفتر طالبان در قطر و سهیم ساختن گلبدین و ملا عمر در حکومت مافیایی و طرح پارچه پارچه کردن و تجزیه کشور را، تازه ترین توطئه خاینانه و قساوت و توهین نابخشودنی علیه مردم ما میداند.

ما از همه هموطنان آزادیخواه، نیروهای ملی، دموکرات، میهن دوست و استقلال طلب می طلبیم تا خشم و نفرت خویش را در افشای ماهیت هر چه بیشتر دشمنان مردم ما با تشدید مبارزه علیه امریکا و سگان رنگارنگش به نمایش گذارند تا به آنان بفهمانیم که مردم این خطه چنانچه سر دادند و میهن را به استعمار انگلیس و روس ندادند، پایگاههای امریکا و دست درازیهای پاکستان و رژیم جنایتکار ایران را هرگز تحمل نخواهند کرد.

**خروشان باد ندای استقلال، آزادی و دموکراسی در وطن اسیر ما!
مرگ بر نیروهای خاین مدافع حضور پایگاههای امریکا در کشور ما!
نه طالب، نه جهادی، نه دولت پושالی، قدرت بدست مردم افغانستان!**

حزب همبستگی افغانستان

۴ دلو ۱۳۹۰ (۲۳ جنوری ۲۰۱۲)

هموطن درد دیده،

اگر خواهان افغانستان مستقل، آزاد و دموکرات هستی؛ اگر آرزوی سربلندی افغانستان و آسایش وطندارانت را به دل داری؛ اگر علیه جنایات، خیانت ها و میهنفروشی های اشغالگران و نوکرانش میخواهی نقشی ادا کنی، به حزب همبستگی افغانستان بپیوند و در تکثیر و پخش این اعلامیه هر چه بیشتر و وسیعتر بکوش!